

Εὐρώπην ἔνθα ἐπὶ μακρὸν μετὰ τοῦ Μουσταφᾶ Φαζλῆ πασᾶ παρέμεινε, κατέγεινεν ἐν τῇ ἐπικνώδῃ του εἰς Κωνσταντινούπολιν περὶ τὴν τουρκικὴν φιλολογίαν καὶ τὴν ἐμφύχωσιν τοῦ νεοσυστάτου ὀθωμανικοῦ θεάτρου ὑπὲρ οὗ καὶ προϊόντα τινὰ τῆς γαλλικῆς φιλολογίας μετέφρασεν εἰς τὴν τουρκικὴν. Διατελὼν μέλος τοῦ συμβουλίου τοῦ κράτους διεβλήθη ὑπὸ τοῦ Ρεδίφ πασᾶ καὶ ἐξωρίσθη εἰς Ἀγκυραν, ὅπου ἐπὶ ἐπταετίαν παρέμεινεν, ἄχρις οὗ πρὸς διετίαν ὁ νῦν ἐν Τουρίκᾳ ἀνάσσειν ἀνεκάλεσεν αὐτὸν καὶ προαγαγὼν εἰς Μπαλίκην διώρισεν κατ' ἀρχὰς διοικητὴν Ρόδου καὶ εἴτα Μιτυλήνης, ὅθεν προήγαγεν αὐτὸν εἰς πρεσβευτὴν παρὰ τῇ αὐλῇ τῶν Ἀθηνῶν. Ἐφερε τὸ μεδζηδιὲ α' τάξεως, καὶ τὸ ὀσμανιὲ β', ὡς καὶ τὸν σταυρὸν τῶν ταξιαρχῶν τοῦ ρωσσικοῦ τάγματος τῆς ἀγίας Ἀννης. Ἀδελφὸς αὐτοῦ εἶνε ὁ ἐν Πετροπόλει πρεσβευτὴς τῆς Πύλης Σακίρ ἐφένδης.

Ὁ ἀποθανὼν ἦτο χαρκτηρὸς ἡπίου, προσηνοῦς, εὐγενέστατος τοὺς τρόπους, ἡγαπᾶτο δὲ λίαν καὶ ἐξετιμᾶτο παρὰ πάντων τῶν διατελούντων μετ' αὐτοῦ εἰς σχέσεις. Διήγεν ἄθωρύβως καὶ ἄνευ ἐπιδείξεως, ἀγαπῶν τὰς ραθύμους ἔξεις τοῦ ἀνατολικοῦ βίου, ροφῶν μακαρίως τὴν καπνοσύριγγά του καὶ οὐχὶ σπανίως τονίζων κατ' ἰδίαν ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς πρεσβείας περιπαθῆ τινα μακέν. Συνέζη μετὰ τοῦ υἱοῦ του Γουσοῦφ καὶ μικροῦ δεκαετοῦς θυγατρὶος.

Ἡ κηδεὶα του ἐγένετο μεγαλοπρεπεστάτη τὴν παρελθούσαν Τετάρτην, ἀποδοθεῖσάν εἰς τὸν νεκρὸν αὐτοῦ τῶν τιμῶν τῶν ἀποδιδόμενων εἰς τοὺς φέροντας τὸν μεγαλόσταυρον τοῦ Σωτῆρος. Ὁ νεκρὸς αὐτοῦ ταριχευθεὶς ἐπέμφθη εἰς Κωνσταντινούπολιν ὅπως ἐνταφιασθῇ.

Ἐκπληροῦντες τὴν ἐν τῷ ἡμετέρῳ προγράμματι ὑπόσχεσιν καὶ ἱκανοποιοῦντες τὴν πολλαχῶς ἐκδηλωθεῖσαν ἡμῖν ἐπιθυμίαν πλείστων συνδρομητῶν καὶ ἀναγνωστῶν, θὰ ἐκδώσωμεν τὴν πρώτην τοῦ ἔτους

ΦΥΛΛΟΝ ΧΡΩΜΟΛΙΘΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

ὅπερ πωληθήσεται εἰς τὰς ὁδοὺς ἀντὶ τῆς συνήθους τιμῆς, διανεμηθήσεται δὲ δωρεὰν πρὸς τοὺς συνδρομητάς.

Κατὰ τὴν παραμονὴν δὲ τοῦ νέου ἔτους πωληθήσεται εἰς τὰς ὁδοὺς ἀντὶ λεπτῶν ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ μόνον τὸ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ ΑΣΤΕΟΣ

λευκῶμα γελοιογραφικόν, περιλαμβάνον εἰς εἰκόνας τὰ κυριώτερα συμβάντα τῆς καθόλου κινήσεως τοῦ λήγοντος ἔτους.

ΤΟ 1885

Σιγὰ σιγὰ χωρὶς νὰ τὸ ἐννοήσωμεν, σήμερον μὲ μίαν συγκίνησιν, αὔριον μὲ μίαν ἐλπίδα, μεθαύριον μὲ μίαν ἀπογοήτευσιν ἐπακολουθουμένην ὑπὸ μακροῦ διαλείμματος νάρκης καὶ ἀναλγῆτος ἀδιαφορίας ἐφθάσαμεν εἰς τὸ τέρμα τοῦ ἔτους. Σιγὰ σιγὰ ἐκυλίσθημεν εἰς τὸν κατήφορον μὲ τὰ συλλαλητήρια καὶ τὰς ἀγορεύσεις, μὲ τὰς ἀρειμανίους ζητωκραυγὰς τῶν ἐφεδρῶν, μὲ τὴν παράτονον ἀπήχησιν ἀρρυθμῶν ἐμβατηρίων, μὲ ἐν ζήτημα ἐμπιστοσύνης κάθε τόσον, μὲ τὰς ἀναλλοιώτους σκηνὰς τῆς κοινοβουλευτικῆς βαναυσομαχίας, μὲ τὴν μονότονον ἐναλλαγὴν τῶν εὐηλίων καὶ τῶν συννεφωδῶν ἡμερῶν, μὲ τὰ γυμνάσια καὶ τὰς πλαστὰς μάχας. Τίς οἶδε κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας τὰς ἱστορικὰς τοῦ Σεπτεμβρίου ὅτε ἡ θέρμη τοῦ φθινοπώρου ὁμοῦ καὶ τῆς φιλοπατρίας ἐφλόγιζε τὸ αἶμα καὶ ἡ ἐξαφθεῖσα φύσις τῶν ἀτόλμων ἀστῶν ὥργα πρὸς τὰ ἥρωϊκά μεγαλουργήματα, τίς οἶδε μὲ πόσας δάφνας ἔφραν-

τάσθησαν πολλοὶ ἐρχόμενον τὸν ρικνὸν Δεκέμβριον! Ἀλλ' ὁ ποντοταράκτης νιφετώδης μὴν ἤλθε μὲ τὰ συνήθη του ἐφόδια ὡς παροδικὸς ἐπισκέπτης ἡκιστα παθαινόμενος ἐκ τῶν ἡμετέρων συγκινήσεων καὶ προσδοκιῶν, συνεπιφέρων τὸν παγετὸν τοῦ τὸν κατευνάζοντα τὰς ὁρμὰς, τὸν ἀκάθεκτον βορρᾶν τὸν μαστίζοντα τὰ εἰσέτι γυμνά νῶτα τῶν ἐφεδρῶν, τὴν λυσιμέριμον *διακάθαν* ἐνίστε, τὴν μακαριωτάτην τῶν ἀπολαύσεων διὰ τὸ ριγηλὸν γένος τῶν Ἑλλήνων, καὶ τὴν τύρβην τῶν παντοίων βιωτικῶν μεριμνῶν ἃς στερεοτύπως προκαλεῖ ἡ προσέγγισις τῶν ἐορτῶν. Δάφνας δὲν ἔφερε ποσὺς ὁ πρεσβύτης εἰς τὴν κάλαθόν του, ἀλλὰ σέλινα, γογγύλια, κράμβας, κρόμμυα καὶ τὰς λοιπὰς φυτικὰς οὐσίας, κίττινες κατ' ἀπαράβατον τῆς μαγειρικῆς νόμον παρακίθενται εἰς τὴν τράπεζαν συνοδεύουσαι τὸν καλοφημένον κυῶρον τῶν Χριστουγέννων.

Y+Y

Μετὰ δύο ἀπὸ σήμερον ἡμέρας, τὸ ἀπόγευμα τῆς προσεχούσης Τρίτης εἰς τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ ἡ συνήθης καταχθόνιος ὀχλοδοή, οἱ συριγμοί, τὰ κροταλλίσματα, τὰ σαλπίσματα, θὰ προπέμψωσιν εἰς τὴν αἰωνιότητα τὸ 1885.

Ἔτος ἔκτακτον ἀληθῶς καὶ ὄχι ὅπως συνήθως λέγεται κατὰ τοὺς ἐπικηδεῖους ὅλων τῶν ἔτων, ἔτος ἐξ οὗ ἀνεπήδησαν ὅπως ἐκ τοῦ βᾶθους τῶν κατ' αὐτὰς πωλουμένων *boltes à surprises* παντοῖα ὅλως ἀπροσδόκητα γεγονότα, ἐμβαλόντα τὸ ἔθνος ἡμῶν εἰς ἀπερίγραπτον ἀναστάτῳσιν.

Μᾶς εὔρε μὲ εἰρήνην καὶ μᾶς ἀφίνει μὲ κατὰστασιν ἐμπόλεμον· μᾶς εὔρε μὲ τὸν Τρικούπην καὶ μᾶς ἀφίνει μὲ τὸν Δεληγιάννην· μᾶς εὔρε μὲ παλαιὰν βουλὴν καὶ μᾶς ἀφίνει μὲ βουλὴν νέαν· μᾶς εὔρε μὲ τὴν καταναγκαστικὴν κυκλοφορίαν ἀρθεῖσαν καὶ μᾶς εὐρίσκει πάλιν μὲ τὴν καταναγκαστικὴν κυκλοφορίαν εἰς τὴν ῥάχιν. Μᾶς εὔρε μὲ τὸ Πανεπιστήμιον πλήρες καθηγητῶν νεοχειροτονήτων καὶ μᾶς ἀφίνει μὲ τὸ Πανεπιστήμιον πλήρες ἐφεδρῶν. Μᾶς εὔρε περιβαλλομένους ἀγερώχως τὴν τήθεννον τῆς πρωτανείας τῶν λαῶν τῆς Ἀνατολῆς καὶ μᾶς ἀφίνει ῥάπτοντας ἐσώβρακα!

Καὶ ἐν τῷ μεταξύ;

Τὸ ἐπεισόδιον Νίκολσον καὶ ἡ μουσικὴ τοῦ πυροβολικοῦ ἐκτελοῦσα τὸν ἀγγλικὸν ὕμνον ἐν τῇ πλατεῖᾳ τοῦ Συντάγματος πρὸ τοῦ Ἀγγλοῦ προξένου, αἱ ὑπὲρ τοῦ κ. Δηλιγιάννη λαμπαδηφορίαι καὶ αἱ ὑπὲρ τοῦ κ. Τρικούπη φωταψίαι, ἡ διάλυσις τῆς βουλῆς καὶ ἡ 7 Ἀπριλίου, τὸ νέον ὑπουργεῖον, αἱ δύο βουλευτικαὶ σύνοδοι, οἱ δύο βασιλικοὶ λόγοι, ἡ ἐκ τῶν δεσμῶν ἐλευθερία τοῦ καπνοῦ, οἱ πυρετοὶ καὶ οἱ δημοσιογράφοι εἰς τὸ Γκαζοχώρι, ἡ ὑπουργία τοῦ κ. Ζυγομαλά καὶ ἡ μεταρρύθμισις τοῦ ὑπουργείου, οἱ λόγοι τοῦ κ. Γενναδίου, οἱ στίχοι τοῦ κ. Σιγάλα, ὁ παππᾶ Κουβαράκης, ὁ ἐκ Νάξου ἀγορεύων ἱερεὺς...

Δὲν σᾶς φαίνεται ὅτι εἶνε ὅλα ταῦτα ἀπαρίθμησις ἄλλοκότων καὶ φανταστικῶν εἰκόνων καὶ ἀπόψεων ἃς ἀπαγγέλλει μὲ στομφώδη ξενίζουσαν λαλιὰν πλάνης τις κύριος φορητοῦ πανοράματος πρὸς ὁμίλον κεχηνῶτων παιδίων συνωθουμένων νὰ ἴδωσιν; Ὑποθέσατε ὅτι προσφῆτης τις πνεῦμα Πύθωνος κεκτημένος, ὁ κ. Καπετάνος ἔστω, ὁ ἀπὸ τῆς ἐξέδρας τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος καὶ αὐτὸς ἀγορεύσας πρὸ τινος, ἤρχετο πέρυσι κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας καὶ προέλεγεν ἐν δημοσίᾳ ὁμιλίᾳ ἐν πρὸς ἐν ὅλα τ' ἀνωτέρω γεγονότα ὧν ἐμνήσθη καὶ ὅλα ὅσα παρέλειψα ὡς πασίγνωστα. Τίς θὰ παρεῖχε πίστιν εἰς τόσον παραδόξους προφητείας; Ποῖον σαπρὸν μῆλον θὰ ἔμενεν εἰς τὰς καλάθους τῶν ὀπωροπωλῶν καὶ δὲν θὰ ἐπιπτεν ἐπὶ τῆς ῥάχους τοῦ μάντεως τοῦ προλέγοντος τοιαύτας ἀναστατώσεις;

Y+Y

Ἀλλὰ τὸ ἔτος λήγει τῶρα χωρὶς καμμίαν νέαν ἐκπληξιν